

In de jaren die volgden ontwikkelden zij allerlei technieken zoals het cultiveren van gewassen (bonen, erwten, gerst en tarwe), het houden van vee (geiten, schapen en varkens), landirrigatie en pottenbakken.

Het gebruik van het wiel, ook als pottenbakkersschijf, was hen onbekend en dus werd al het aardewerk met de hand gevormd; bovendien kenden zij geen metaal en textiel. Zij huldten zich in geitenvellen. Al hun gebruiksvoorwerpen werden gemaakt van aardewerk, steen en hout. Soms werd het aardewerk met eenvoudige hulpmiddelen versierd.

Tegenwoordig zijn er echter nog steeds inwoners van de Canarische Eilanden die met trots vermelden dat zij nakomelingen zijn van de Guanchen.

Woensdag 22 november 2017

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Door de Barranco de los Dolores
- Afstand : 9 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 3 uur

Voor onze eerste wandeling vandaag mogen we de auto thuis laten. We doen immers een luswandeling door de barranco die achter onze vakantiewoning gelegen is.

Tijdens de afdaling in de barranco kunnen we de achterzijde van onze vakantiewoning zien alsook onze huurauto die op de oprit staat.

De kust ligt bezaaid met grillige rotsformaties uit gestolde lava.

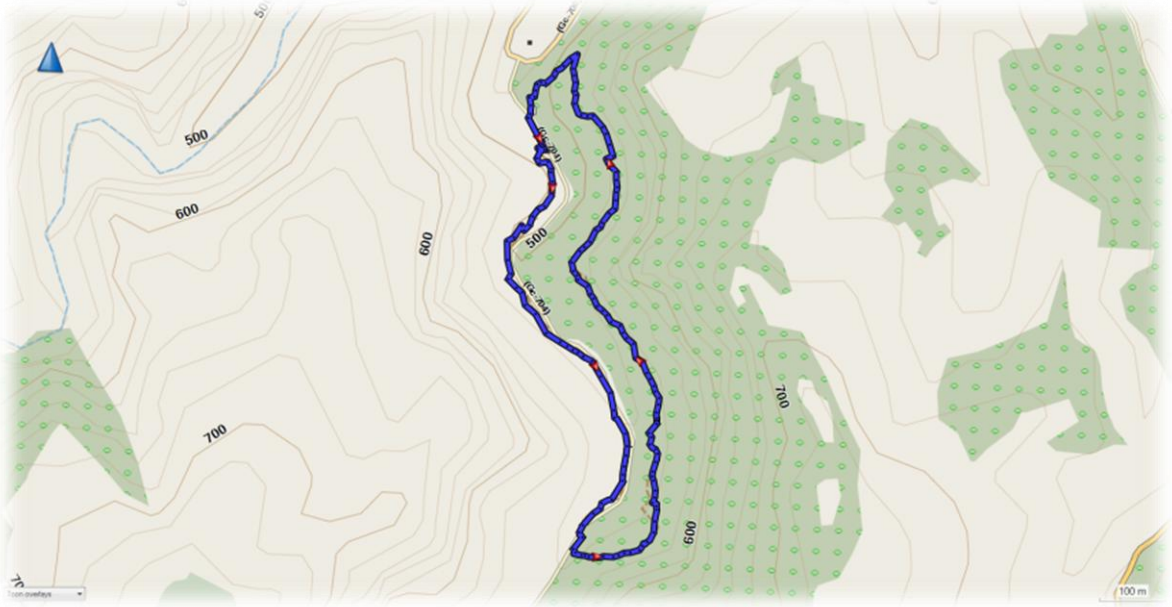

De banaan op Gran Canaria is klein, zoet en zeer smaakvol en dus heel anders dan de grote, gele maar vaak “stroeve” banaan die wij kennen. Deze Chinese bananensoort werd in 1882 ingevoerd op het eiland en heeft geleid tot een explosie in de bananenteelt. Een bananenplant of bananenboom is in werkelijkheid een kruid, 's werelds grootste kruid. Volgens de tuinbouwkundige definitie wordt de banaan echter tot de groenten gerekend. Volgens de culinaire definitie is het echter een vrucht, omdat de banaan als nagerecht dan wel als tussendoortje wordt gegeten. Bananen groeien in tropische landen waar de temperatuur niet onder de 10°C komt. Onder normale omstandigheden duurt het ongeveer zeven maanden voordat er geoogst kan worden. Bananen groeien in een tros van wel 50 kg aan een bananenplant. Alle bananen in zo'n tros zijn tegelijk rijp. De bloem die onder aan de tros zit, is ook eetbaar en heeft een ietwat wrange en licht zoete smaak. De banaan krijgt zijn kromme vorm doordat door de zwaartekracht de bloemtros naar beneden gaat hangen, maar de vruchten naar boven blijven groeien. Het heeft dus niets met het 'groeien naar het licht' te maken.

Woensdag 22 november 2017

- Soort : Luswandeling Nr. 57
- Plaats : Laurierbos Los Tilos
- Afstand : 2 km
- Stijgen : 60 m
- Dalen : 60 m
- Duur : 1 uur

Onze tweede wandeling van vandaag is een korte wandeling door een laurierbos.

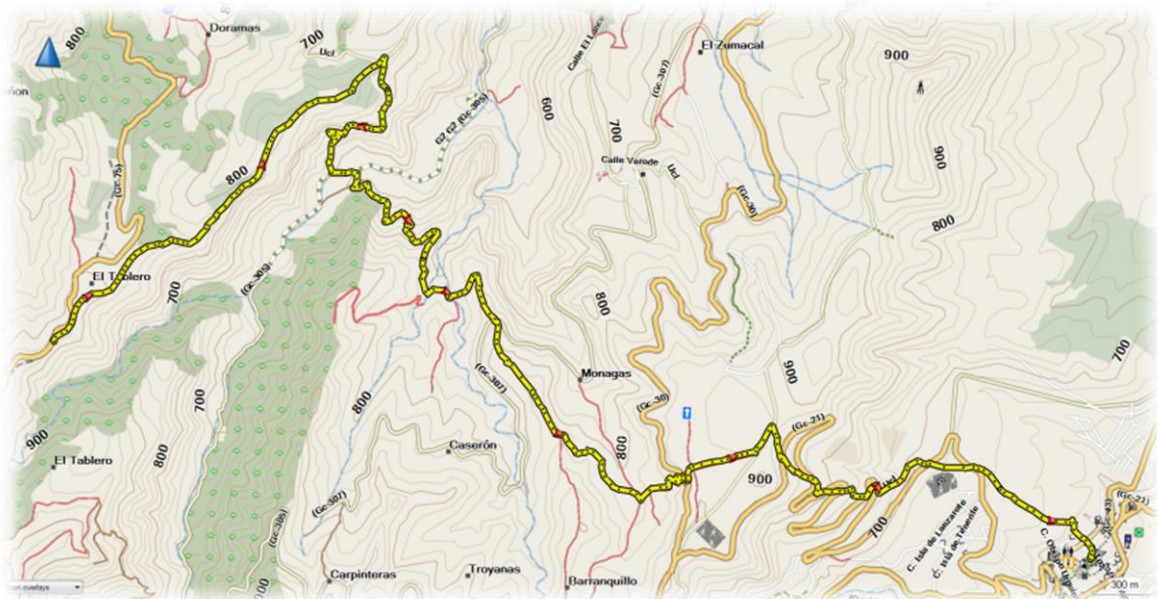

Ooit waren grote delen van het eiland bedekt met laurierbossen. De Spaanse veroveraars hebben ze gekapt om suikerriet te verbouwen.

Donderdag 23 november 2017

- Soort : Wandeling in lijn Nr. 59
- Plaats : Van Corvo naar Toror
- Afstand : 9 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

Vandaag doen we een wandeling in lijn. Ik stap samen met Guido en wij vertrekken in Teror. Henrie en Leo vertrekken in Corvo. Onderweg kruisen we elkaar en geven we de autosleutels door.

Gran Canaria is van vulkanische oorsprong. 14 miljoen jaar geleden voerden erupties op de bodem van de Atlantische Oceaan tot een kegelvormig eiland.

De Canarische Eilanden liggen niet al te ver van de evenaar. De zon gaat er om een uur of 7 's morgens op en om een uur of 8 's avonds onder, ongeacht of het zomer of winter is. Verwacht dus geen lange zomeravonden. Monstermarsen van meer dan twaalf uur per dag zijn niet verstandig, want dan loop je een deel van de tijd in het donker.

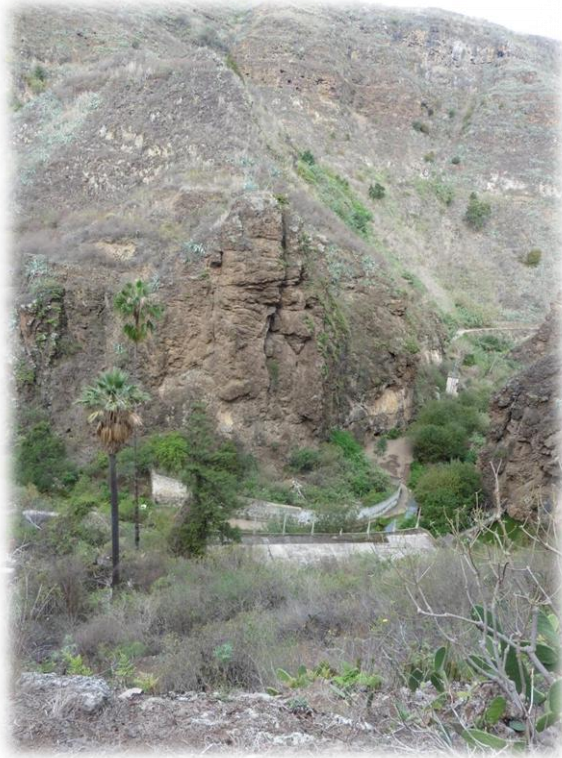

Het eiland wordt vaak geteisterd door de passaat, een wind die overwegend uit het noorden komt. Circa 40 dagen per jaar is er sprake van een Calima: een sterke wind vanaf de Sahara. Dit resulteert in hoge temperaturen en veel fijn zand in de lucht.

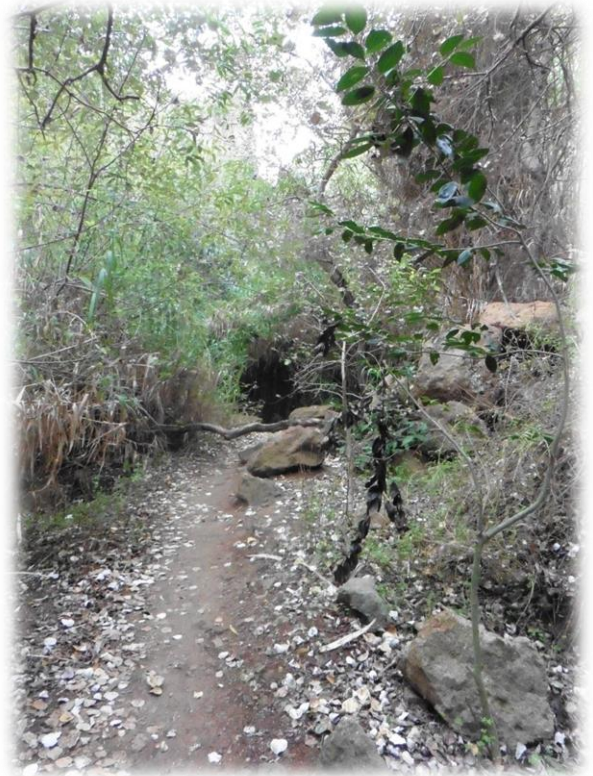

De Canarische Eilanden liggen in de Atlantische Oceaan ten westen van Afrika, op dezelfde hoogte als Marokko. De archipel bestaat uit zeven bewoonde hoofdeilanden en zes kleinere eilanden.

Vandaag doen we de Barranco de Azuaje. Hij is gelegen in een natuureservaat, het is de vruchtbaarste, de waterrijkste en altijd groene kloof.

Het is een, door hoge rotswanden, omsloten kloof met bijna jungle-achtige vegetatie van bamboe en laurierbomen, wilgen en varens.

De Barranco de Azuaje is ongetwijfeld een van de mooiste kloven op Gran Canaria maar het is zeker niet de gemakkelijkste.

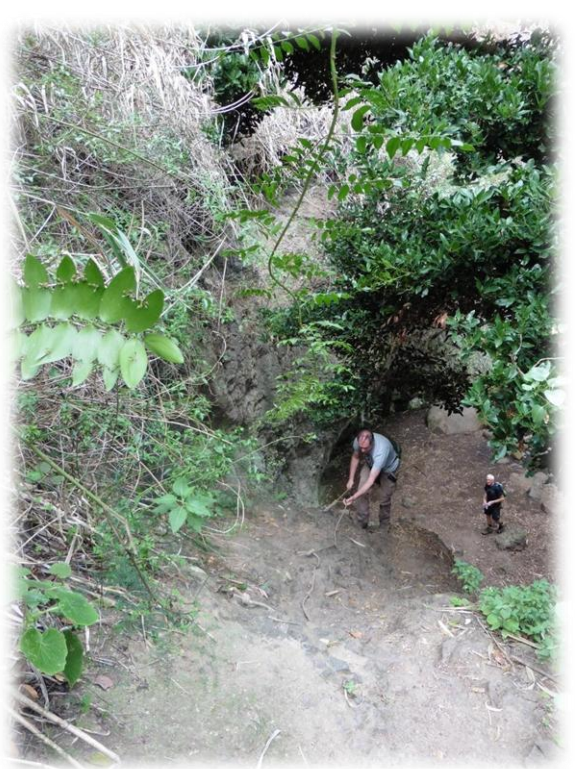
Regelmatig dienen we ons een weg te banen tussen metershoge bamboeplanten, klimmen over omgevallen bomen en moeten beken oversteken.

Bamboe behoort tot de familie van de grassen en komt in heel veel streken voor. Bamboe bloeit zelden, zowat één keer om de 150 jaar. Maar als bamboe eenmaal bloeit dan is dit nagenoeg wereldwijd. Nadien sterft de plant af. Voor biologen is het nog steeds een raadsel hoe het komt dat alle bamboeplanten gelijktijdig bloeien en hoe het komt dat daar zowat 150 jaar tussen zit.

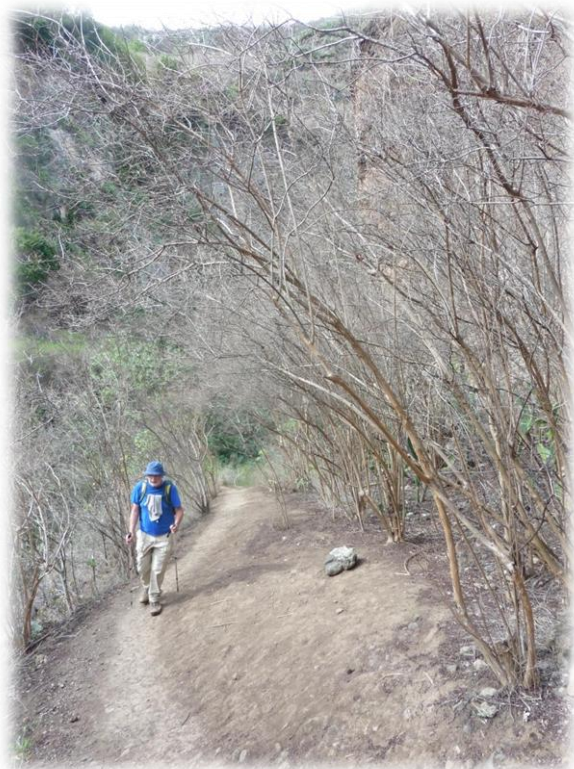

Een paar keer dienen we gebruik te maken van een vast touw. Gelukkig was het droog en hebben we allen wel wat ervaring met het gebruik van klimtouw. Deze wandeling was technisch de moeilijkste van de gehele tocht.

Het wit dat je ziet op deze vijgencactus zijn cochenilleluizen. Op Lanzarote worden nog steeds plantages aangelegd met vijgencactussen voor de kweek van de cochenilleluizen.

Uit het lichaamsvocht van de cochenilleluis wordt de rode stof karmijn gehaald. De vijgencactus werd om deze reden in de 19de eeuw ingevoerd vanuit Mexico. Karmijn wordt gebruikt als kleurstof in cosmetica en bepaalde voedingswaren en drankjes, onder andere in campari. Men heeft 140.000 luizen nodig voor 1 kg karmijn.

Onze vakantiewoning voldoet volledig aan onze verwachtingen. De verhuurster, Monica is tevens heel hulpvaardig en woont in de buurt.

Guido ziet dat de dochter van Monica nogal moeite heeft om het gras af te rijden en Guido neemt dan maar meteen deze taak op zich.

Als dank voor het afrijden van het gras krijgen we een typische Gran Canarische schotel van Monica. Krielaardappeltjes met brood en een pikant sausje.

Het was weer een toffe vakantie. Ditmaal vliegen we niet met Kuifje maar met Tomorrowland.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Leo Dekort : leodekort@skynet.be

Guido Melis : guido.melis@telenet.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Henri Van den Broeck : vdbhenri@hotmail.com

Tekst : Ludwig D'Haese

Foto's : Henri Van den Broeck en Ludwig D'Haese